

Adopce 1

(Epištola Efezským je protějškem knihy Jozue)

Žalm 122:1

¹ No, je to vždycky tak, jak jsem to už kdysi řekl: „Byl jsem rád, když mi bylo řečeno: ‚Pojďme do domu Hospodinova.‘“ Věřím, že David jednou vyřkl tuto větu: „Pojďme do domu Hospodinova.“ Neznám žádné lepší místo, kde bych byl než v Hospodinově domě, vy také?

² No, dnes večer jsme... Máme mezi námi několik přátel, kteří jeli celou cestu — z Georgie. Pravděpodobně budou dnes večer po večeri odjíždět. A pak budeme... Někteří přijeli z té cesty z jihu; doufám, že se tu zdržíte přes noc. A pokoje, které máme, jsou pro vás otevřeny.

³ Ve středu pak budeme pokračovat ve studiu a pak, bude-li Pán chtít, znovu příští neděli.

⁴ Chatauqua začíná šestého. A tak všichni, kteří máte naplánovanou dovolenou... Očekáváme v Chatauqua velký a nádherný čas. Vždycky jsme tam prožili nádherné chvíle. Ne kvůli velikému zástupu, někdy... Potrvá to asi do... Myslím si, že se tam lehce vejde deset tisíc lidí. Ale obvykle... Domnívám se, že minulý rok jich tam bylo kolem sedmi tisíc nebo tak nějak. To místo bylo zcela zaplněno, ale je tam dostatek místa k stání. Mnoho sedadel se dá vynést ven, po celé délce. A tak jsme plni očekávání.

⁵ Jsem tak rád, že tady mohu vidět tak hodně bratrů kazatelů. Nemohu si vzpomenout, jak se tady ten jmenuje, je to misionář — bratr Humes. A sestra Humesová, to je ta, která tu sedí s těmi malíčkými? Jsme rádi, že jsou tady — misionáři. A také ti další, bratr Pat, bratr Dalton, bratr Beeler, ach, ó, prostě tolik. Také jsem před chvílí viděl bratra Collinse. Ach, ó, není to snadné je všechny vyjmenovat, ale jsme velice šťastní, že můžeme být dnes večer opět v domě Hospodinově. A ten velice vzácný bratr Neville, který tady za mnou sedí, aby se se mnou modlil, když se chystáme k vyučování Slova... Charlie, jsem rád, že tě dnes večer vidím a také sestru Nellie a ty malinké. Je to... biblické vyučování je obvykle velice... Ano, bratře Welchu, právě jsem tě uviděl... vidím tě sedět tam vzadu.

⁶ Biblické vyučování bývá někdy trochu zrádné, tak trochu, víte, někdy je třeba, jak tomu říkáme, procházet se po tenkém ledě. Ale pocítujeme, že možná v tom bodě a v tomto čase by mohlo být dobré,

abychom předložili církvi to, o čem si myslím, že poslouží k úplnému porozumění toho, co je umístění na pozici; to, čím jsme byli učiněni v Kristu Ježíši. A někdy... Myslím si, že kázání je nádherná věc — ale někdy si myslím, bratře Beelere, že vyučování je ještě daleko větší, je to poněkud... obvykle k církvi. No, kázání obvykle zachytí hříšníky, přivede je k odsouzení skrze Slovo, ale nauka umístí člověka na jeho pozici, kam patří. A my nikdy nemůžeme mít správnou víru, pokud nejsme umístěni na pozici a nevíme, kým jsme.

7 No, kdyby mě Spojené státy poslaly z této krásné země do Ruska jako velvyslance tohoto národa, kdyby mě oficiálně poslali do Ruska, pak celá moc Spojených států stojí za mnou. Moje slovo bude mít stejnou váhu jako slovo Spojených států, pokud budu uznán velvyslancem.

Matouš 16:19; Matouš 18:18

8 A jestliže nás Bůh posílá jako své velvyslance, všechna moc v nebi, všechno, čím Bůh je, všechno, čím jsou andělé a Jeho moc, stojí za našimi slovy, pokud jsme jen správně... a ustanovení a vyslání, jako poslové k těmto lidem. Bůh musí poctit své Slovo, protože On to nechal slavnostně napsat: „Cokoliv svážete na zemi, bude už svázáno v nebi a cokoliv rozvázete na zemi, bude už rozvázáno v nebi. A dám ti klíče Nebeského království.“ Ó, taková zaslíbení byla dána církvi!

9 A onehdy, když... Domnívám se, že mnozí z vás tu byli dnes ráno a slyšeli to, co jsem se snažil svým pokorným a jednoduchým způsobem vysvětlit — totiž to vidění, které jsem viděl o nebi.

10 Já bych vůbec nepochyboval o ničem, co bylo komukoliv řečeno Bohem, já bych tomu věřil, dokonce i kdybych to neviděl v Písmu. I přesto bych chtěl nadále věřit slovu těchto bratrů. Možná bych se snažil zůstat v souladu s Biblí, ale přesto bych chtěl věřit, že snad bratr něco nesprávně pochopil nebo se mu něco trochu popletlo. Ale přesto bych věřil, že on je mým bratrem.

11 Ale, jestliže je něco, co hoří v mém srdci a doufám, že mě to nikdy neopustí, ani v těch nadcházejících letech a že nikdy nezapomenu na to, co se mi přihodilo minulou neděli ráno. To se mnou udělalo něco, co se stalo v mém životě převratem. Nebojím se. Byl jsem zbaven strachu před smrtí. Smrt už déle není provázena žádným strachem. A stejně tak se to stane s tebou, pokud tomu porozumíš. Tedy, možná kdyby... Můžeš mít prožití, že se něco dozvíš, ale stejně neexistuje žádný způsob, jak to objasnit. Nenacházíš správná slova, protože taková se v anglickém slovníku nenacházejí. Stejně tak

v žádném jiném slovníku, protože to všechno je ve věčnosti. Tam není včerejšek, ani zítřek, tam vše probíhá v přítomném čase, tam neexistuje něco jako: „Cítím se velice dobře“ a za hodinu: „Necítím se už moc dobře,“ a za další hodinu: „Cítím se znovu dobře.“ To je přítomný čas po celou dobu, rozumíte. To nemá konec, to je hluboký pokoj a něco...

2. Korintským 12:2

12 A tam nemůže být žádný hřích, tam nemůže existovat žádná závist, tam nemůže vejít žádná nemoc — těch nebeských břehů nemůže dosáhnout žádná z těchto věcí. A jestliže mi bylo dáno to privilegium, abych o tom řekl... jestli to nedělám — pokud tomu tak není, prosím, aby mi to Bůh odpustil. Ale jestliže mi bylo dáno toto privilegium, totiž, že Bůh dovolil, abych byl vytržen a něco uviděl, pak bych chtěl, aby se to vztahovalo k prvnímu nebi. Tak tedy, věřím, že jeden muž v Bibli, který se, tuším, jmenoval Pavel, byl vytržen do třetího nebe. A jestliže to v prvním nebi bylo tak slavné, jak to pak mohlo vypadat v tom třetím? Není se čemu divit, že o tom neřekl ani slovo po dobu čtrnácti let! On nebyl schopen dokonce říct, zda to bylo v těle nebo mimo tělo. A já se nemohu přirovnat k úřadu toho velikého apoštola, ani se snažit udělat ze sebe něco, jako byl on, ale spolu s ním mohu říct, že nevím, zda to bylo v těle nebo mimo tělo. Jediná věc je, že to bylo skutečné a že to vypadalo, jako bych se díval na vás.

13 A vždycky jsem se pozastavoval nad tím, jak někoho budu mít a uvidím možná vznášející se obláček — ducha a řeknu: „Zde přichází bratr Charlie a sestra Nellie. A tohle je sestra Spencerová, která sem přichází.“ Ohledně toho jsem byl vždycky bezradný. Jestliže moje oči budou shnilé v hrobě, zetlelé, jestliže moje uši už nebudou existovat a všechna moje krev je vypuštěna, protože mě nabalzamovali nebo se dostala do moře, do země, a všechny moje duševní schopnosti, moje mozkové buňky zanikly, čím jiným pak bych mohl být, než pouze vznášejícím se duchem? To mi dělalo starosti.

Jak bych chtěl říci: „Vítej, bratře Pate, jsem velice rád, že tě vidím! Vítej, bratře Neville, tak jsem tě toužil uvidět.“ Ale uvažoval jsem: „Dobře, nebudu-li mít nic, pomoci čeho bych viděl, nebudu-li mít ústa, pomoci kterých bych mluvil, protože shnily a obrátily se v prach, jak potom budu schopen říct: „Vítej, bratře Pate, vítej, bratře Neville,“ a tak dále, „Vítej, Charlie?“

2. Korintským 5:1

14 Ale teď vím, že jsem se mýlil, protože to je napsáno v Písmech, o kterých mohu říct, že nejsou protikladná: „Víme přece, že kdyby byl

naš pozemský dům tohoto přebývání zbořen, máme již jiný, který na nás čeká," jiný dům, který má oči, uši, ústa, duševní schopnosti. „Bude-li tento pozemský dům zbořen...!“ On má tělo, které může cítit, může mluvit.

Matouš 17:3; Marek 9:4; Lukáš 9:30

15 A teď mi přichází na mysl, zrovna teď, že Mojžíš byl mrtev a nacházel se v nějakém neznámém hrobě osm set let a Eliáš odešel do nebe pět set let předtím, ale na hoře Proměnění se ukázali, jak mluví s Ježíšem.

1. Samuelova 28:12, 13

16 A poté, když Samuel byl mrtev po dobu tří nebo pěti let, ta čarodějnice z Endor ho vyvolala... Ona padla na svou tvář a řekla: „Ty jsi mne podvedl, protože ty jsi Saul.“ Ona řekla: „Jelikož vidím bohy!“ Ona byla pohanka, vidíte. „Vidím vystupující bohy.“

1. Samuelova 28:14

17 Saul ho ještě nemohl vidět, zeptal se: „Jak vypadá? Popiš mi ho.“

Ona řekla: „Je štíhlý, zahalený pláštěm.“

1. Samuelova 28:11

18 On řekl: „To je Samuel, prorok, přiveď ho sem přede mne.“ Chtěl bych, abyste si všimli, že Samuel neztratil ze své osobnosti nic. On zůstával nadále prorokem; řekl Saulovi přesně to, co ho potká příští den.

19 A tak vidíte, smrt nás tak úplně nezlikviduje — i když nad hrobem pláče a naříkáme a bedujeme. Ona změní pouze naše místo přebývání. Ona nás přenáší na místo, kde... Čím je tedy lidský věk? Kdybych žil ještě o hodinu déle, pak bych určitě přežil spoustu šestnáctiletých osob, stejně tak i spoustu pětiletých osob. Věk neznamena nic. My jsme tu byli postaveni pouze za jistým účelem, abychom něco vykonali.

20 Dobře, tedy, mnohé z těch maminek s krásným obličejem, které tu sedí, některým je šedesát nebo sedmdesát let, ony by řekly: „Dobře, co jsem já udělala, bratře Branham?“ Ty jsi vychovala své děti. Ty jsi udělala to, co bylo od tebe očekáváno.

21 Možná nějaký starý tatínek, který tu sedí, řekne: „Já jsem pouze vláčel pole, dělal jsem to, nikdy jsem nekázal; ale ty jsi dělal právě to, k čemu jsi byl Bohem povolán. Tam je tvoje místo.“

22 Včera jsem hovořil s jedním starým doktorem, je to jeden

z kamarádů mého přítele, lékaře. Je mu něco přes osmdesát let. Jeho švagrová je tu dnes večer ve sboru a ona se o něj tak trochu starala. Šel jsem ho navštívit. Jakmile jsem se s ním pustil do hovoru, jeho obličej se rozjasnil a začal mi vyprávět o lovecké výpravě, které se zúčastnil před mnoha lety v Coloradu, v té samé krajině, do níž chodím lovit i já. On byl duchaplný a rozjařený a já jsem řekl: „Doktore, jak dlouho jsi vykonával povolání lékaře?“

²³ On řekl: „Když jsi byl ještě kojencem.“ Já jsem pokračoval dále... On řekl: „Mnohokrát jsem jel k nemocnému na bryčce. Častokrát jsem si připevnil svoji jezdeckou brašnu ke svému koni nebo jsem prostě bral moji malou kabelu do ruky a šel jsem pěšky.“

²⁴ Řekl jsem: „Ano, tam někde daleko dole, po proudu říčky, ve dvě hodiny ráno, se svou svítilnou, ses snažil najít dům, kde nějaké malé dítě mělo bolesti břicha, nebo maminka ležela v porodních bolestech.“

On řekl: „To je pravda.“

²⁵ A já jsem řekl: „Viš co, doktore, věřím, že za tou rozděľující linií, která odděľuje smrtelnost od nesmrtelnosti, má Bůh místo pro staré dobré lékaře, kteří takhle sloužili.“

²⁶ Veliké slzy kanuly z očí tohoto muže, když začal plakat; pozvedl svou chvějící se ruku a řekl: „Bratře, doufám, že je to tak.“ Na celém okrsku zemském Bůh soudí lidskou duši podle toho, čím ona je.

Matouš 5:7

²⁷ Pak jsem ho upozornil na jisté uspokojující místo Písma. Častokrát, když se po nocích vlácel těmi temnými, bahnitými poli a snažil se někomu pomoci, možná za to neobdržel ani haléř odměny, ale pro něj to bylo v pořádku. Řekl jsem: „Ježíš řekl v Písmu: ‚Blaze milosrdným, neboť jim se dostane milosrdenství.‘“ A to je pravdivé.

²⁸ A dnes večer, v těchto třech lekcích, chceme vzdělat církev, pokud dovolí Bůh — jak a na co máme očekávat, a kdo jsme. Chceme začít v 1. kapitole knihy apoštola Pavla, totiž v epištole k Efezským. A chceme vzít první tři kapitoly v našem textu k našim třem studiím a každý večer se budeme snažit vzít jednu kapitolu, pokud to stihneme. Dnes večer, ve středu a příští neděli ráno. K Efezským 1. kapitola. No, budeme studovat společně a chtěl bych osobně zdůraznit, že tato kniha k Efezským je přesným protějškem starozákonní knihy Jozue. Efezským, epištola k Efezským.

²⁹ No, zapamatujte si, kdybychom náhodou narazili na něco, co je

trochu rozporné s vaším učením, odpusťte nám to a buďte vůči nám na chvíli shovívaví. Předtím, než to otevřeme, poprosme Ho, aby nám pomohl, zatímco skloníme naše hlavy.

Matouš 24:35; Marek 13:31; Lukáš 21:33

³⁰ Pane, my přistupujeme ke Tvému svatému a posvátnému Písmu, které je mnohem bezpečnější než celá nebesa a země. Protože čteme v tomto Slovu, které se jmenuje Bible: „Nebe a země pominou, ale má slova nikdy nepominou.“ Tedy, na základě této slavnostní hodiny, kdy přistupuji dnes večer k této kazatelně, před těmi, kteří jsou vykoupeni Tvou vzácnou krví, těmito vzácnými, milými smrtelníky, kteří tu dnes večer sedí, dychtivě sahající po každé malé naději, která se naskytne, aby se uchopili toho života, který přichází. Kéž by to bylo dnes večer natolik dostačující, aby každý zde přítomný věřící, poznal svoji pozici a každý, kdo ještě nepřišel do tohoto velikého obecenství, aby činil násilí na Království, Pane, a zaklepal na dveře, dokud je vrátný otevírá. Uděl to, Pane.

2. Petrova 1:20

³¹ My tu čteme, že Bible nespočívá ve vlastním výkladu. Nedej, Bože, abych já, jako Tvůj služebník nebo kterýkoliv jiný služebník, se pokoušel vložit svůj vlastní výklad do Slova. Prostě Ho čtěme a věřme mu tak, jak bylo napsáno. A především my pastýři stád, my pastoři, kteří budeme jednou shromážděni tam nahoře v té nádherné zemi s těmi malými stády. A budeme postaveni v přítomnosti Pána Ježíše a budeme svědky, jak povstává to pokolení Pavla, Petra, Lukáše a Marka, Matouše, a všech ostatních a budeme je vidět, jak oni jsou souzeni spolu se svými skupinami. Bože, dej, abych mohl položit deset milionů trofejí u Tvých nohou, když se pokorně připlížím a položím své ruce na Tvé vzácné nohy a řeknu: „Pane, zde je máš, oni jsou Tvoji.“

³² Ó, Bože, naplň nás čerstvě tvým Duchem a Tvou láskou a dobrotou. A dej, abychom tak, jak to vyjádřil básník v písni před mnoha lety: „Drahý umírající Beránku, Tvá vzácná krev nikdy neztratí svou moc, dokud celá vykoupená církev Boží nebude spasena tak, aby již více nehřešila. A odkdy jsem vírou uviděl ten pramen plynoucí z Tvých ran, vykupující láska se stala mým námětem a bude jím, dokud nezemřu. A pak šlechetnější a sladší píseň“ — jak on pokračuje v řeči — „zazpívám o Tvé spasitelné moci; když tento ubohý, šišlavý a koktající jazyk bude ležet tiše v hrobě.“ Pro Tvé děti hrob neznamená žádnou smrt. Je to pouze místo našeho odpočinutí, místo ukrytí, kde porušitelnost se oblékne v neporušitelnost.

³³ A dej, abychom to dnes večer mohli uvidět, Pane, tak jasně, jak

nám to bylo dáno ve Slově. Dej nám porozumění a umísti nás, Pane, na našem stanovišti, abychom mohli věrně sloužit, dokud nepřijdeš. Prosíme o to v Ježíšově jménu a pro Jeho zásluhy. Amen.

³⁴ Nyní, kniha Efezským, jak jsem již řekl, podle mého názoru je to jedna z největších knih Nového zákona. Ona nás vede kupředu. Zatímco kalvinismus nás posadil na jednu větev a arminianismus na druhou, kniha k Efezským to dává dohromady a pozičně umísťuje církev.

³⁵ No, přirovnal jsem to ke knize Jozue. Pokud si všimnete, Izrael byl vyveden z Egypta a existují tři etapy jejich poutě. Jedna etapa, to byl odchod z Egypta. Následující etapa, to byla poušť. A ta další etapa, to byl Kanaán.

³⁶ No, Kanaán neznázorňuje věk Milénia. On znázorňuje věk vítězů, časové období vítězů, protože v Kanaánu zabíjeli a pálili a zabírali města. Ale v Miléniu už nebude žádná smrt!

³⁷ Ale to způsobuje ještě něco, to vede k ospravedlnění vírou poté, když jsme uvěřili v Mojžíše a opustili Egypt. K posvěcení, skrze následování Ohnivého sloupu a smíření skrze obětního beránka na poušti. A pak vejít do země, která byla zaslíbena.

Joel 2:28,29, 30; Skutky 2:17-19, 38

³⁸ Tedy, čím je ta zaslíbená země pro novozákonního věřícího? Tím zaslíbením je Duch svatý. „Potom se stane, (Joel 2:28) že vyleji svého Ducha na každé tělo. Vaši synové a vaše dcery budou prorokovat... Také na otroky a otrokyně vyleji v oněch dnech svého Ducha. Učiním divy na nebi i na zemi, krev, oheň a sloupy kouře.“ A Petr, když vzal tento text a kázal o Letnicích, řekl: „Čiňte pokání a ať se každý z vás pokřtí ve jménu Ježíše Krista na odpuštění...“ — to znamená prominout, odpustit, odstranit všechna minulá přestoupení.

2. Mojžíšova 19:10, 11, 15

³⁹ Všimli jste si Jozua předtím, než oni přešli Jordán, Jozue řekl: „Projděte středem tábora a očistěte vaše oděvy a posvěťte se každý z vás, ať žádný muž nepřistupuje ke své ženě, protože za tři dny uvidíte Boží slávu.“ Vidíte? To je proces přípravy ke zdědění zaslíbení. Tedy, to zaslíbení pro Izrael bylo... Bůh dal Abrahamovi zaslíbení, Palestinskou zemi a ona měla být jejich dědictvím na věky. Oni v té zemi měli zůstat napořád.

⁴⁰ No, oni procházeli těmi třemi etapami, než přišli do této zaslíbené země. Teď sledujte, je to dokonale znázorněno v Novém

zákoně.

⁴¹ No, jak jsem již řekl, to nesouhlasí s některými z vašich názorů. Někteří z vás, ze vzácných nazarejských lidí, z církve Boží a tak dále, nenechte se tím ranit, ale jen sledujte pozorně a pozorujte tyto předobrazy. Pozorujte a dívejte se, jestli jedno každé místo nezapadá přesně a dokonale.

⁴² Existovaly tři etapy tamté pouti stejně tak, jak existují tři etapy této pouti. Protože my jsme ospravedlnění vírou, když jsme uvěřili v Pána Ježíše Krista, když jsme vyšli a opustili Egyptskou zemi. A pak jsme se posvětili skrze oběť Jeho krve, pak jsme byli obmyti z našich hříchů a stali jsme se poutníky a příchozími, kteří tvrdí, že hledají zemi, přicházející město neboli zaslíbení.

⁴³ Stejně tak to udělal Izrael na poušti, oni tam byli příchozími, neměli místo odpočinutí, putovali noc za nocí a následovali Ohnivý sloup, ale nakonec došli do zaslíbené země, kde se usadili.

⁴⁴ To je tam, kam spěje věřící. Nejdříve přichází k tomu, že uznává, že je hříšníkem; pak je oddělen vodou, omyt vodou skrze krev... nebo spíše omytí vodou Slova, věří v Pána Ježíše Krista. Pak ospravedlněn vírou, stává se toho účastníkem a má pokoj s Bohem skrze Krista, je pokřtěn ve jménu Ježíše Krista a byl připuštěn na tuto cestu. Pochopili jste to? Na tuto cestu! Pak se stává příchozím a poutníkem. Je na cestě — kam? Do zaslíbení, které dal Bůh.

4. Mojžíšova 13:28, 30

⁴⁵ Izrael ještě neobdržel zaslíbení, ale oni byli na své cestě. Ale bez vyvolávání... Prosím, pochopte to. To je právě to místo, kde vy, nazarejci a poutníci svatosti, klopýtáte. Protože Izrael, když oni přišli k místu Kádes Barne, když ti špehové prošli *tu zem* a řekli: „Tato země je velká.“ Ale někteří z těch, kteří se vrátili, řekli: „Nemůžeme ji zabrat, protože tam jsou ohrazena města a tak dále.“ Ale Jozue a Kálef se postavili a řekli: „My jsme víc než schopni zabrat tuto zemi!“ Protože na základě jejich už podepsaného přísežného prohlášení věřili ve dva skutky milosti, totiž v ospravedlnění a posvěcení, a nemohli se pohnout ani o kousek dál. A poslyšte, celé toto pokolení zahynulo na poušti. Ale tito dva došli do zaslíbené země a přinesli odtamtud důkazy, že to byla dobrá země a že oni byli více než schopni ji zabrat, protože to bylo Boží zaslíbení. A tak místo toho, aby tito lidé spěchali kupředu a přijali Ducha svatého, mluvili v jazycích, přijali Boží moc, křest Duchem svatým, znamení, zázraky, divy; oni padli, protože klopýtli o své tradiční nauky. A co se s nimi stalo? Oni v té zemi zahynuli! Je to

tak.

Skutky 2:39

46 Ale ti věřící, ta Kálefova a Jozueho skupina, oni pokračovali dál do zaslíbení, postupovali do této země, až tuto zemi zabrali a usadili se v ní jako ve svém vlastnictví. A tak se nikdy nezastavujeme u ospravedlnění a posvěcení. Krácejme ke křtu Duchem svatým. Nezastavme se u toho, že jsme uvěřili v Pána Ježíše a že jsme byli pokřtěni. Nezůstaňme stát, protože On nás očistil ze života hříchu. Ale teď se probíjejme dál, do pozice, k zaslíbení křtu Duchem svatým. Protože Petr o Letnicích řekl: „To zaslíbení totiž platí vám i vašim dětem i všem, kdo jsou daleko, kohokoli povolá Pán, náš Bůh.“

47 A tak epištola k Efezským nás zde pozičně staví, stejně tak jako tehdy Jozua. Všimněte si, poté, když Jozue přešel na druhou stranu do této země a tu zemi zabral, potom ji rozdělil: „Efraima zde a Manesese tady a toho sem a Gáda tam a Benjamína zde.“ On tu zemi rozdělil.

48 A všimněte si! Ó, jak to hoří v našich srdcích! Každá z těch hebrejských maminek, která rodila své děti, ona vyslovila ve svých porodních bolestech právě to místo, kde oni budou umístěni v zaslíbené zemi na svých pozicích. Ó, to je veliké studium! Kéž bychom mohli jenom do toho důkladněji vejít, ale to by nám zabralo hodiny a hodiny... Jednou, až budeme mít hotovou naši modlitebnu, rád bych se sem vrátil a věnoval se tomu celý měsíc nebo dva, abychom mohli zůstat u tohoto tématu. Sledujte, jak ony, jedna každá z těch maminek, když ona vyslovila „Efraim“, ve svých porodních bolestech, umístila ho tam, kde jeho nohy budou spočívat na naftě. Přesně, každý z nich se ocitnul tam, kde...!

49 A Jozue, aniž by o tom věděl, ale pod inspirací, vedený Duchem svatým, poté, co se nacházeli v zaslíbené zemi, udělil každému člověku jeho zaslíbení přesně tak, jak Duch svatý zaslíbil tenkrát při jejich narození.

1. Korintským. 12:9, 10; Efezským. 4:11

50 A hle, jak Bůh některé ustanovuje ve své církvi? Rovněž skrze porodní bolesti... Ó, ony jsou někdy strašné. Když církev vzdychá pod pronásledováním vnějšího světa a věří v Pána Ježíše, že zaslíbení Ducha svatého je tak skutečné pro nás, jako bylo o Letnicích, oni sténají a vzlykají v porodních bolestech! Ale když se narodí, oni jsou narozeni a umístěni na pozice do Božího království a pak Duch svatý ustanovuje v církvích některé za apoštoly a jiné za proroky a jiné za učitele, některé za pastýře, některé za evangelisty. Pak On tam

umísťuje ty, kteří mluví v jazycích a mají výklad jazyků a poznání a moudrost a dary uzdravení a zázraky všeho druhu.

51 Kde církev je... No, dělám to cílevědomě, církev se vždycky snaží nebo se pokouší zaujmout místo toho druhého. Ale nedělejte to! Vy nemůžete pěstovat kukuřici na Efraimově pozemku, pokud jste Manassesem. Musíte zaujmout své vlastní místo v Kristu, musíte přijmout vlastní pozici. O, to je hluboké a bohaté, když se tam dostaneme, jak Bůh umísťuje jednoho v církvi, aby mluvil v jazycích, jiného... No, byli jsme častokrát vyučováni: „Všichni musíme mluvit v jazycích.“ To není správné. „My všichni to musíme dělat.“ Ne, nikoliv. Nikdy všichni nedělali jednu věc, ale jeden každý byl...

52 Každý... Ta země byla dána a rozdělena pod inspirací. A jeden každý... Mohl bych vzít místa písem a ukázat vám přesně, že on je umístil na těch místech, o kterých se opravdu předvíдалo, že budou na svých pozicích; a jak ty dvě a půl pokolení měly zůstat za řekou, jak jejich maminky vyslovily při jejich narození — a co o každém tom místě předpokládaly, že bude.

53 A poté, když se jednou ocitnete uvnitř, to ještě vůbec neznamená, že jste zproštěni války. Stále musíte bojovat o každou píď země, na které stojíte. A tak podívejte, Kanaán neznázorňoval veliké nebe, protože tam jsou války a problémy a zabíjení, boje, a tak dále. Ale on znázorňuje to, že tam musíme chodit dokonale.

54 A právě to je to, kde církev dnes upadá: v tom chození. Víte, že dokonce vaše vlastní chování může znemožnit něčí uzdravení? Vaše nesprávné chování vás věřících ohledně nevyznaných hříchů, může způsobit, že církev hořce zklame. A v soudném dni budete shledáni vinnými, každým kouskem z toho. Vy řeknete: „No, moment, bratře Branham.“ Ano, to je pravda. Jen se nad tím pozastavte.

Jozue 1:11

55 Jozue poté, když přešel do této země, Bůh mu dal zaslíbení, že... Jen posuďte: bojovat a přejít tímto polním tažením bez ztráty jediného muže, aniž by utržil jediný škrábanec, nemusel mít žádnou ošetřovatelku, nebyla poskytnuta žádná první pomoc a nebyl použit žádný rychloobvaz. Bůh řekl: „Tato země je vaše, jděte a bojujte.“ Promyslete, celé toto polní vítězné tažení, tam nebyl široko daleko žádný Červený kříž, protože tam nebyl nikdo zraněn.

Jozue 7:1, 5, 21

56 A oni zabíjeli ty Amorejské a Chetitské, ale mezi nimi nebyl vůbec nikdo zraněn, dokud se hřích nedostal do jejich tábora. A když

Achan sáhl po babylonském plášti a po zlatém prutu a ukryl tyto věci ve svém táboře, příští den přišli o šestnáct mužů. Jozue řekl: „Zadržte! Zadržte! Počkejte na chvíli, něco tady nehraje. Něco není v pořádku. Musíme svolat sedmidenní půst. Bůh nám dal zaslíbení: ‚Nikdo neměl být z našeho středu zraněn.‘ Naši nepřátelé měli padnout u našich nohou. Něco tu není v pořádku. Stalo se někde něco špatného, protože zde leží šestnáct mrtvých mužů. Jsou to Izraelští bratři a oni jsou mrtví.“

57 Proč zahynuli tito nevinní muži?! Protože jeden muž překročil linii. Vidíte důvod, proč musíme tyto věci vyučovat? Církev se seřazuje do souladu s Božím Slovem, seřazuje se do souladu se samotným Bohem a seřazuje se do souladu jednoho s druhým. Ona chodí dokonale bezúhonně, strážlivě před všemi lidmi, v Boží bázni. A protože jeden muž ukradl plášť a udělal něco, co udělat neměl, přišlo o život šestnáct mužů! Myslím si, že jich bylo šestnáct, možná o něco více. Ale domnívám se, že to bylo šestnáct mrtvých mužů.

58 Jozue zvolal, řekl: „Něco tu nehraje! Bůh nám dal zaslíbení a něco není v pořádku.“

59 A když my před nás přinášíme naše nemocné a oni nejsou uzdraveni, je třeba svolat závazný půst, svolat shromáždění, někde není něco v pořádku. Bůh přece dal zaslíbení a Bůh musí své zaslíbení dodržet, a On to jistě udělá.

Jozue 7:20-26

60 A tak on vyhlásil půst. A házením losu našli viníka a Achan se k tomu přiznal. A oni zabili Achana a všechny ostatní z jeho rodiny a spálili je na popel a nechali to tam, aby na to nezapomněli. A Jozue vyrazil dál do bojů a všechno zabral, aniž by utržili jediný škrábanec nebo ránu. Zde to máte.

Jozue 10:12, 13

61 A jednoho dne potřeboval trochu více času. Slunce už zapadalo a muži by v noci nemohli dost dobře bojovat. Jozue, ten velký bojovník pomazaný Bohem, postavený v té zemi na svou pozici, podobně jak Efezští v té novozákonní církvi, když se zmocňoval této země, zabíral ji. Potřeboval k tomu trochu více času, a tak řekl: „Slunce, zastav se!“ A ono zůstalo stát asi na dvanáct hodin, dokud tuto zem nezabral. Vidíte?

Efezským 1:1

62 No, kniha Efezským nás umístila na pozici v Kristu, na to, čím oni byli ve Svaté zemi. My nejsme umístěni ve Svaté zemi, ale v Duchu

svatém. No, přečtěme si to ze Slova a uvidíme, jak dokonalá je církev.

Pavel, podle Boží vůle, apoštol Ježíše Krista...

Efezským 1:1

63 Ó, mně se to náramně líbí! Bůh z něj udělal apoštola. Žádní starší na něj nevládali ruce, žádní biskupové ho nikdy nikam neposílali, ale Bůh ho povolal a udělal z něj apoštola.

Pavel, podle Boží vůle, apoštol Ježíše Krista, svatým, kteří jsou v Efezu, [těm posvěceným], a věrným v Kristu Ježíši.

64 Sledujte, jak on je oslovuje. To není pro nevěřící, to je pro církev, k těm pos... je to směřováno k těm posvěceným, pro ty, kteří jsou v Kristu Ježíši.

1. Korintským 12:13

65 Tedy, jestli se chcete dozvědět, jak se můžeme dostat do Krista Ježíše, můžete si otevřít 1. Korintským 12, kde je řečeno: „Nebot' jedním Duchem jsme všichni pokřtěni do Kristova těla.“ Jak? A čím jsme pokřtěni? Duchem svatým. Nikoliv vodním křtem, vy lidé z Kristovy církve, ale jedním Duchem — velkým písmenem — D-U-CH-E-M, jedním Duchem. Ne podáním ruky nebo nějakým dopisem, ne pokropením, ale jedním Duchem jsme pokřtěni do jednoho Těla, do našeho vlastnictví, do země, kterou nám dal Bůh, abychom v ní přebývali, je to Duch svatý. Stejně tak, jak On dal Kanaán Židům, nám dal Ducha svatého. Jedním Duchem jsme byli pokřtěni do jednoho Těla. Chápete to?

Jozue 5:11

66 No, on promlouvá k těm duchovním Kanaánským, k Izraeli, k duchovnímu Izraeli, který zabral tuto zem. Ó, nemáte radost, že jste opustili ten egyptský česnek? Nemáte radost z toho, že jste opustili poušť? A zapamatujte si, oni měli jíst manu, andělský pokrm z nebe, dokud nepřešli na druhou stranu do této země. A když do této země vkročili, mana přestala padat. Tehdy již byli úplně zralí, a tak jedli zrno té země. No, teď i vy už nejste nemluvnaty, vy už více netoužíte po tom nefalšovaném mléku Evangelia a nemusí se s vámi zacházet jako s nemluvnaty, aby vás plácali po zádech, přesvědčovali vás, abyste chodili do sboru; teď jste těmi zralými křesťany, jste připraveni jíst silný masitý pokrm. Jste připraveni vejít do něčeho, o čem on mluvil, jste připraveni porozumět něčemu hlubokému a bohatému. Ó, teď bychom k tomu chtěli bezprostředně přistoupit. Ach, to bylo skryto od založení světa. On řekl: „Tedy to, k čemu jste přišli, já vás tímto

oslovuji.“ Ne k těm, kteří právě vyšli z Egypta, ne k těm, kteří se stále nacházejí na cestě, ale k těm, kteří jsou v zaslíbené zemi, kteří přijali zaslíbení.

2. Timoteovi 1:12

67 Kolik z vás už přijalo zaslíbení Ducha svatého? Ó, copak se neradujete, že se teď nacházíte v této zemi a jíte zralé zrno, jíte tyto hutné Boží věci a máte jasné porozumění? Tupost vašeho rozumu byla naprosto odstraněna. Víte přesně, čím On je. Víte přesně, kdo On je. Víte přesně, kam jdete. Víte přesně všechno o těchto věcech. Víte, komu jste uvěřili a jste přesvědčeni, že On je schopen zachovat to, co jste Mu svěřili až do onoho dne. A to jsou ti, ke kterým teď Pavel hovoří. Poslouchejte. Sledujte to teď...

... věrným v Kristu Ježíši:

1. Korintským 12:13; Efezským 1:1

68 No, dovolte mi teď, abych požádal — aby to shromáždění opakovalo. Jak se dostaneme do Krista? Připojením se k církvi? Ne. Zapsáním našeho jména do knihy? Ne. Křtem, ponořením? Ne. Jak se tedy dostaneme do Krista? Jedním Duchem svatým jsme všichni pokřtěni do jednoho zaslíbení, do Těla a stáváme se spoluúčastníky všeho toho, co je vlastnictvím této země. Amen! Ó, mně se to líbí. Kdybych nechřaptěl, mohl bych zakřičet. Aj, když přijdu do této země, ona mi patří. Jsem teď doma, jsem v Kanaánu. Podvoluji se všemu, k čemu mě Bůh chce použít. Chodím po svaté zemi jako královské dítě, jsem úplně oblečený a hotový. Vyšel jsem z Egypta, prošel jsem zaslíbenou zemí, obstál jsem ve zkouškách, přešel jsem Jordán, do toho požehnaného zaslíbení. Ó, jak jsem k tomu přišel? Jedním Duchem. Stejným způsobem, jak to obdržel Pavel. Působilo to na mě stejně tak, jak to působilo na něm. A stejně tak to působí na vás. Jedním Duchem jsme všichni pokřtěni. Ne pokropením, nějakým malým pokropením; cítím se náramně dobře, ale ponořením! Všechno je uděláno... jsme unášeni v Duchu svatém. To je zaslíbení.

2. Timoteovi 3:5

69 Naše epištola Efezským, náš Jozue, kterým je Duch svatý... Jozue znamená „Ježíš, Spasitel.“ Jozue — znamená Ducha svatého, který to znázorňuje v té duchovní oblasti tak, jak to bylo tehdy v té přirozené oblasti, že On je naším velkým bojovníkem. On je naším velkým vůdcem. Tak, jako byl Bůh s Jozuem, tak je Bůh (v Duchu svatém) a pohybuje námi z místa na místo. A když se hřích dostane do tábora, Duch svatý požaduje zastavit se: „Co se stalo zlého v církvi? Něco nehraje.“ Ó, copak nevidíte, že teď máme příliš mnoho synů

Skutky 19:2

73 Zeptejte se jich: „Přijali jste Ducha svatého od té doby, když jste uvěřili?“

74 Nastaví své uši, ale oni vlastně neví, kam patří. „Co tím chceš říct? Co s tím máme udělat? Co myslíš tím Duchem svatým? Nikdy jsem o tom nic neslyšel. Ó, ty musíš být asi nějaký fanatik.“ Vidíte, oni neví, kdo je jejich táta, stejně tak neví, kdo je jejich máma. A musíte je švihnout, při čemkoliv, co tu děláte, a švihnout tam a švihnout sem a švihnout tam. Je to prostě starý mezek.

75 Ale já vám říkám, tohle nemusíte dělat se skutečně čistokrevným koněm. Stačí nad ním jednou prásknout bičem, a bratře, už to fičí. On přesně ví, co dělá. Ó, jak je to nádherné, když se člověk může projet na nějakém plnokrevníku! Jak je to příjemné! Můžete mu říct: „Jdi vpřed, hochu.“ Ó, říkám vám, raději se přidržte, jinak vaše sedlo zůstane ve vzduchu.

Skutky 2:38

76 Stejně tak je to se skutečně čistokrevnými křesťany. Haleluja! „Přijměte Ducha svatého. Čiňte pokání každý z vás a dejte se pokřtít ve jménu Ježíše Krista na odpuštění vašich hříchů.“ A už ženou. Jdou do vody tak rychle, jak jen mohou, a už jdou dál. Neodpočinou si, ani ve dne ani v noci, dokud nepřijmou Ducha svatého. Proč? Víte, křesťan ví, kdo je jeho táta. Rozumíte? K narození je potřeba dvou. Je to tak — tatínka a maminku. Mezek neví, kdo je jeho táta, kdo je jeho máma. Ale my víme, kdo je Tátou a Mámou. Protože my jsme byli narozeni ze psaného Božího Slova, potvrzeného Duchem. Petr o Letnicích řekl: „Budete-li činit pokání a dáte se pokřtít jeden každý z vás ve jménu Ježíše Krista na odpuštění vašich hříchů, obdržíte dar Ducha svatého.“

77 A bratře, opravdu znovuzrozený křesťan, ó, on je statečný... Jakmile se dopídí ke Slovu, on přijme Ducha svatého. Potom se ho na něco zeptejte! On ví, na čem stojí. „Věříš Božskému uzdravení?“

„Amen!“

„Věříš v druhý příchod?“

„Amen!“

78 Zeptejte se na to mezka. Mezko vo náboženství: „Hm, já nevím. Doktor Jones mi jednou řekl...“ Ó, zde to máte... jdou za Saulem. Vidíte? „Ó, oni to neví.“ Dobrá, já ti říkám, naše církev v tom nemá jasno.

79 Ó, bratře, ale znovuzrozený muž nebo žena má naprostou jistotu ohledně příchodu Pána Ježíše, oni jsou si právě tak jistí, že obdrželi Ducha svatého, jakože byl dán Duch svatý.

Jan 4:20

80 No, Ježíš řekl... Žena u studny řekla: „My uctíváme na této hoře a Židé uctívají v Jeruzalémě.“

Jan 4:23

81 On řekl: „Ženo, vyslyš má slova! Přichází hodina a již je zde, kdy Otec hledá ty, kteří Ho uctívají v duchu a pravdě.“

Skutky 19:2

82 Tvé Slovo je pravda. A každý člověk, který čte Bibli a věří každému Slovu, které v Bibli je, a následuje její pokyny a přijal toho stejného Ducha svatého, kterého přijali oni stejným způsobem, kterým to bylo přijato, provázejí je tytéž výsledky, tatáž moc; a když to přijali, oni ví, kdo je jejich táta a máma. On ví, že byl obmyt v krvi Ježíše Krista, zrozen z Ducha a naplněn Božím pomazáním. On ví, na čem stojí. Jistě! On je v Kanaánu. On ví, odkud pochází. A stejně tak to vypadá s opravdovým křesťanem. Zeptej se ho: „Přijal jsi Ducha svatého potom, když jsi uvěřil?“

„Amen, bratře!“

83 Jednou jsem se zastavil u jedné svaté stařenky, bylo jí devadesát dva let a hovořil jsem s jejím osmdesátiletým pastorem. Řekl jsem: „Babičko?“ Její tvář se rozjasnila.

A ona řekla: „Ano, můj synu.“

84 Řekl jsem: „Jak je to dlouho, co jsi přijala Ducha svatého?“

Ona řekla: „Sláva Bohu! Obdržela jsem To asi před šedesáti lety.“

85 Kdyby byla mezkem, řekla by: „Moment, byla jsem na konfirmaci¹ a tam mě pokropili, když jsem byla...“ Dobře, jistě, zavedli mě do kostela, kde jsem obdržela svoji pověřovací listinu. Ó, slitování! Oni vlastně ani neví, kam patří.

Efezským 5:26

86 Ale ona věděla, odkud pochází její právo prvorozenství. Ona tam byla, když se to stalo. Ona se narodila z vody a z Ducha. Ona to věděla. A ta voda... „obmytím vodou — skrze Slovo.“ K tomu je zapotřebí Slovo.

¹ Slavnostní přijetí za dospělého člena církve (slovník S. Č.)

Efezským 1:1

87 Nyní sledujte, koho to oslovuje: „Ty, kteří jsou v Kristu Ježíši.“ Pavel, zapamatujte si teď... Zabírám hodně času, ale nebudu procházet touto kapitolou. Ale budu pospíchat... Líbí se vám to? Ó, ona nám prostě říká, kde jsme, ale nejsme schopni to udělat během jednoho večera. Potřebujeme na to měsíc nebo dva, abychom každý večer tím procházeli slovo za slovem a mohli se vracet a ukázat to v historii, předložit to slovo za slovem a ukázat vám, že to je pravdivé.

No, dovolte, abych znovu rychle přečetl tento verš:

***Pavel, podle Boží vůle... [ne lidské vůle] apoštol
Ježíše Krista, svatým, kteří jsou v Efezu a... [spojka]
věrným v Kristu Ježíši.***

1. Korintským 12:13; Efezským 1:2, 3

88 To znamená, že oni byli vyvolaní, oddělení a nyní byli pokřtěni Duchem svatým a nachází se v Kristu Ježíši. Já v této epištole oslovuji vás, milovaní. Ó, právě teď musím přemýšlet o Pavlovi, jak tam byl s nimi, ó, jak potěšující! Tomu malému starému apoštolovi stali hlavu. Stál jsem na místě, kde mu stali hlavu. Ale on má hlavu na svém místě v tom novém těle, kterou mu už nikdo nikdy nemůže setnout. On tam s nimi stojí právě v této chvíli, ten samý apoštol, který psal tato slova. On řekl: „Vám, kteří jste v Kristu Ježíši! Jedním Duchem jste byli všichni pokřtěni do jednoho Těla.“

Ted' sledujte:

***Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a od
Pána Ježíše Krista.***

***Požehnaný buď Bůh a Otec našeho Pána Ježíše
Krista, který nás požehnal veškerým... [ó, slyšíš to
dobře, Charlie?]***

...požehnal nás veškerým duchovním požehnáním...

Skutky 27:20

89 Ne nějakým požehnáním pro apoštoly a nějakým pro *toho*, ale On nás požehnal veškerým duchovním požehnáním. Tentýž Duch svatý, který spadl o Letnicích, je tímtež Duchem svatým zde, dnes večer. Ten stejný Duch svatý, který způsobil, že Marie křičela a mluvila v jazycích a prožívala nádherné chvíle, jásala a dělala všechny ty věci, to je ten stejný Duch svatý zde, dnes večer. Tentýž Duch svatý, který dopustil, že se Pavel na té staré lodi, když to vypadalo, jako by se měla každou chvíli potopit... čtrnáct dnů a čtrnáct nocí, aniž by se ukázal měsíc

a hvězdy. A on se rozhlédl a na každé vlně seděl ďábel; tančil tam a cenil zuby a *hrozil*: „Nebude to dlouho trvat a já toho starého chlapa utopím. Teď jsem ho dostal.“

Skutky 27:24, 26

⁹⁰ A zatímco Pavel sestoupil dolů, aby se ztišil v modlitbě, postavil se tam anděl a řekl: „Neboj se Pavle. Ta stará loď se rozbije na jednom ostrově. Buď dobré mysli, jdi a sněz večeři. Vše je v pořádku.“

Skutky 27:22-24; Efezským 1:3

⁹¹ On tam přichází v řetězech na svých starých útlých rukou, vláčel je na svých nohou a řekl: „Budte dobré mysli, muži, protože Bůh, anděl Boží, jehož jsem služebníkem, se postavil vedle mne a řekl: „Pavle, neboj se.““ Tentýž Duch svatý je dnes večer zde, ten stejný Duch Boží, který nám přináší duchovní útěchu stejnými duchovními požehnáními.

...který nás požehnal veškerým duchovním požehnáním v nebeských věcech... v Kristu².

⁹² Ó, zastavme se tu ještě na minutku. „V nebeských místech.“ No, to neznamená na jakémkoliv místě venku, ale v nebeských místech. My jsme shromážděni v „Nebesích“ — to znamená pozici věřícího. To znamená, když bylo za mne modleno, když bylo za tebe modleno nebo když se církev promodlila a jsme připraveni přijmout poselství, shromáždili jsme se spolu, jakožto svatí, vyvolaní, pokřtěni Duchem svatým, naplnění Božími požehnáními, povolání, vyvolení, posazení společně v nebeských místech, jsme nebešťany v našich duších. Naši duchové nás povznesli do nebeské atmosféry. Ó, bratře! Tady to je, nebeská atmosféra! Ó, co se pak dnes večer může stát? Co se dnes večer může stát, kdybychom tu seděli v nebeské atmosféře a Duch svatý působil na každém jednom srdci, které bylo obnoveno a stalo se novým stvořením v Kristu Ježíši? Všechny hříchy se nacházejí pod krví, v dokonalé bohoslužbě, s našima rukama vzepjatýma k Bohu a s našimi srdci postavenými v nebeských místech v Kristu Ježíši, uctívajícími v nebeských místech...

⁹³ Seděl jsi už někdy na takovém místě? Ó, já jsem tam už seděl a plakal jsem radostí a říkal: „Bože, nedovol mi toto místo opustit.“ To jsou prostě nebeská místa v Kristu Ježíši.

Skutky 2:1, 2; 1. Korintským 12:8-10; Efezským 1:3

⁹⁴ Požehnal nás čím? Božským uzdravením, předzvěděním,

² *Angl. V nebeských místech*

zjevením, viděním, mocí, jazyky, výklady jazyků, moudrostí, poznáním, všemi nebeskými požehnáními, nevýmluvnou radostí plnou slávy; a každé srdce naplněné Duchem, krácející společně, posazení spolu v nebeských místech. Žádná zlá myšlenka mezi námi neexistuje, není již vykouřena žádná cigareta, žádné krátké šaty, nic z *toho* ani *tamtoho* nebo ještě něčeho *jiného*, žádná špatná myšlenka, nikdo nemá ve svém srdci nic proti tomu druhému, všichni mluví v lásce a v souladu, všichni jsou jednomyslně na jednom místě, „potom náhle z nebe přichází zvuk jako prudkého valícího se větru.“ Zde to máte: „On nás požehnal veškerými duchovními požehnáními.“

95 Pak Duch svatý může padnout na někoho a říct: „Tak praví Pán, jdi na určité místo a udělej určitou věc.“ Sledujte, jestli se to přesně tak nestane. Vidíte? „Tak praví Pán. Udělej určitou věc na určitém místě.“ A sledujte, jestli se to přesně tak nestane.

96 Požehnal nás společně všemi nebeskými požehnáními v nebeských místech. Sledujte! Efezským 1:4

Poněvadž nás v něm vyvolil...

97 Kdo vyvolil koho, my Jeho, nebo On vyvolil nás? On vyvolil nás. Kdy? V ten večer, kdy jsme Ho přijali? Vyvolil... Efezským 1:4

Poněvadž nás v něm vyvolil před založením světa, abychom před jeho tváří byli svatí... a bezúhonní v [denominacích?] v lásce...

98 Kdy nás Bůh vyvolil? Kdy tě Bůh vyvolil, ty, který máš Ducha svatého? Kdy tě On vyvolil? Před založením světa. On tě vyvolil a poslal Ježíše, aby se stal smířením za tvé hříchy, aby tě povolal k usmíření se samým sebou k lásce. Ó, přál bych si, abychom se tomu mohli několik minut věnovat. Efezským 1:4; 1. Janova 2:2

99 Dovolte mi, předtím, než budu pokračovat dál, abych se vrátil kousek zpět, 1. Mojžíšova 1:26. (Chtěl bych to zdůraznit ve středu.) Když Bůh stvořil člověka... Předtím, než On stvořil člověka, nazval sám sebe „El,“ E-l, El; E-l-h, „Elah“; „Elohim“. To slovo v hebrejštině znamená „existující sám skrze sebe,“ zcela skrze sebe. Nic neexistovalo před Ním, On byl veškerým bytím, které kdykoliv existovalo. Existující sám skrze sebe, jeden. El, Elah, Elohim, to znamená „na vše postačující, všemocný, všemohoucí, samostatný.“ Ach!

1. Mojžíšova 1:26

100 Ale v I. Mojžíšové, ve druhé kapitole, když stvořil člověka, řekl: „Já jsem Y-a-h-u, J-u-v-u-h; Yahua, Jehovah.“ Co to znamená? „Já jsem existující sám skrze sebe, který stvořil ze sebe to, co bude dočasně Jeho synem nebo Jeho malým amatérem.“ Ó, sláva! Proč? On dal člověku... Jahve znamená, že On stvořil člověka, aby byl amatérským Bohem. Protože On je Bohem Otcem a On učinil člověka amatérským Bohem. A tak On už více není existujícím sám skrze sebe, On existuje spolu se svojí rodinou. Amen. Elah, Elah, Elohim. No, teď On je Jahve, Jehovah znamená: „Ten, kdo existuje se svojí rodinou.“ No, Bůh stvořil člověka, aby vládl nad celou touto zemí, aby ji měl v panství. A tato země byla lidským panstvím. Souhlasí to s Písmem? A jestli to je tedy jeho panství, on byl bohem nad touto zemí. On mohl vyslovit slovo a stalo se. On mohl promluvit, a tak se stalo. Ó, zde On je: Bůh, Jahve, Ten, který existoval jako samostatný, ale teď existuje spolu se svou rodinou a Jeho maličci spolu s Ním. Zde to máte.

Efezským 1:13

101 Nuže, přečtěte si to. My se k tomu dostaneme teprve ve středu večer, když budeme mít víc času. Nyní nám... zůstalo nám už jenom asi patnáct minut, a tak budeme... Uvažoval jsem, že bych se rád dostal zde do určitého místa, ale asi se mi to nepovede tam, kde jsme zapečetěni Duchem svatým, shodně se zaslíbením. Dobře.

1. Petrova 1:19, 20

102 No, kdy jsme byli povoláni, abychom byli služebníky Božími? Kdy byl povolán Orman Neville, aby byl služebníkem Božím? Ó! To mě ohromuje. Řeknu vám to na rovinu. Vezměme si některá místa Písma. Chtěl bych přečíst I. Petrovu 1:20. A ty, Pate, otevři Zjevení 17:8. A já vezmu Zjevení 13. No, chtěli bychom si to teď poslechnout. Chcete se dozvědět, kdy jste byli povoláni Bohem, abyste se stali křesťany? Ó, já to miluji. To je... „Ne samým chlebem bude člověk živ, nýbrž každým slovem pocházejícím z úst Božích.“ Dobře tedy, bratře Neville, vezmeš I. Petrovu 1:20? Přečti už 1:19 a 1:20. Poslouchejte to. Ó, ano.

Ale drahou krví Krista jakožto beránka bez úhony a poskvrny:

Ten byl vybrán předem, před založením světa, ale zjeven byl až v těchto posledních časech pro vás.

Zjevení 17:8

103 Kdy On byl předzvěděn? Před založením světa. Bratře Pate, přečti pro mne Zjevení 17:8.

Šelma, kterou jsi viděl, byla a není a má vystoupit z propasti a jít do záhuby. A obyvatelé země, ti, jejichž jména nejsou zapsána v knize života od založení světa, užasnou, až uvidí tu šelmu, která byla a není, ale je.

Matouš 24:24; Marek 13:22; Zjevení 13:8

104 Kdo tedy bude sveden? Kdo bude sveden nábožensky založenou osobou, takovou, jakou byl Saul? To bylo prostě tak mazané, a tak dokonalé, že by to dokonce svedlo i koho? Samotné... (shromáždění odpovídá, „vyvolené“) pokud... („pokud“) by to bylo jen možné. Dobře, Zjevení 13:8, dovolte, abych vám to přečetl.

Budou se jí klanět všichni, kdo bydlí na zemi, každý, jehož jméno není od založení světa zapsáno v knize života zabitého Beránka.

Izaiáš 53:5; Jan 1:14; 1. Petrova 2:24

105 Kdy byla naše jména zapsána do Beránkovy knihy života? Když byl Beránek zabitý před založením světa, když Bůh byl Jahvem, El, Elah, Elohimem, tím jediným sám v sobě existujícím. Tak jako jeden velký diamant, On nemohl být někým jiným. Ale uvnitř tohoto diamantu se nacházely Jeho atributy Spasitele; v těch attributech, uvnitř Jeho samotného byl Uzdravitel. Dobře, ale neexistoval nikdo, kdo by mohl být zachráněn a nikdo, kdo by mohl být uzdraven; ale Jeho atributy to všechno s sebou přinesly. A tak již před založením světa, když On věděl o těch velikých projevech nacházejících se uvnitř Něj, že bude Spasitelem, že přijde a stane se tělem a bude přebývat mezi námi, On věděl, že Jeho ranami budeme uzdraveni. On tedy zabil Beránka ve své knize před založením světa a vepsal vaše jména do této knihy před založením tohoto světa. Ó, ach.

Žalm 51:5

106 Poslechněte si to! Předurčení se ohlíží zpět k předzvěděni — mám na mysli vyvolení. Vyvolení se ohlíží zpět k předzvěděni a předurčení se dívá k cíli. Nezapomeňte na to. Vyvolení se ohlíží zpět, tady to máte: Byl jsem koukolem. Narodil jsem se v hříchu, byl jsem zformován v nepravosti, přišel na svět a mluvil lež. Narozen uprostřed hříšníků. Otec a matka, celá moje rodina, to byli hříšníci. Já jsem byl koukol, ale náhle jsem se stal zrnem pšenice. Jak se to mohlo stát? V čem to bylo? Ve vyvolení. Bůh před založením světa vyvolil tento koukol, aby se stal zrnem pšenice. No, já vím, že jsem zrnem pšenice, protože jsem spasen. Jak to mohu docílit? Podívej se zpět a zjisti, že On to předurčil před velice dávným časem. Skrze předzvěděni viděl, že já

Ho budu milovat, a tak dokonal usmíření skrze svého vlastního Syna, abych se skrze Něj mohl stát z koukolu zrnem pšenice. No, a kde se nacházím teď? Jsem spasen, chodím v Boží milosti. A kam se dívá předurčení? K cíli — kam mě On vezme a kam vlastně jdu? Byl jsi tím uchvácen. Zde to máte.

Efezským 1:4, 5

107 No, pokračujme ve čtení ještě kousek dál a potom budeme muset zakrátko skončit.

Poněvadž nás v něm vyvolil před založením světa, abychom před jeho tváří byli svatí... a bezúhonní v lásce.

Podle zaslíbení své vůle nás předurčil k přijetí za své syny skrze Ježíše Krista.

108 Co udělal? Skrze předzvědění nás předem viděl, s vědomím, že On je Spasitel, existující sám skrze sebe — nebyli žádní andělé, nebylo nic; pouze Bůh, Elah, Elohim, ten jediný existující sám skrze sebe, nikdo jiný kromě Něho samotného. Ale v Něm byl Spasitel. Dobře, ale co měl spasit? Vždyť nebylo nic ztraceného. S vědomím toho věděl, že ten veliký atribut nacházející se v Něm v budoucnu něco vytvoří, co On bude moci zachránit. A pak, když to udělal na základě předzvědění, pohleděl dolů a uviděl každého, který to bude moci přijmout. A když to takhle udělal, řekl: „Nenacházím žádný způsob, jak bych někoho mohl spasit, jak bych to mohl udělat, ledaže sám sestoupím dolů, abych se stal tělem, a vložím hřích člověka na Něj a zemřu za něj, abych se mohl stát Tím, který bude uctíván,“ protože On je Bohem, objektem uctívání.

Matouš 24:24; Marek 13:22

109 Pak On sestoupil dolů a vzal to na sebe. A když to dělal, dělal to proto, aby mohl spasit tebe, který si přeješ být spasen. Chápete, co tím myslím? Na základě předzvědění, ten nekonečný Bůh, který znal všechny věci, viděl Beránka a On toho Beránka zabil před založením světa a vložil tvé jméno do Beránkovy knihy života. Viděl rovněž satanovu prolhanost a to, co on udělá. A tak tam vložil tvé jméno, a řekl, že antikrist bude tak nábožný, tak dobrý, tak jemný chlap, tak prohnáný, tak nábožný muž, že by svedl, pokud možno i vyvolené. Ale to není možné, protože jejich jména byla předem ustanovena, před založením světa. Skrze vyvolení je vybral a skrze předurčení oni ví, kam směřují. Zde to máte.

Efezským 4:30

110 No, kdo by o tom mohl zapochybovat? Tohle nám bylo řečeno

Pavlem. To jsou Písma psaná Pavlem. To jsou Pavlovy epištoly. Tohle on učil svoji církev — církev umístěna na své pozici před založením světa. Když tě Bůh ve Svých porodních bolestech rodil, aby tě zplodil, On věděl, co uděláš, a tak tě postavil na pozici ve svém vlastním těle, abys byla manželkou v domácnosti nebo zemědělcem nebo kazatelem nebo prorokem, abys byl *tím* nebo tam *tím*. On tě umístil na tvou pozici. A tak, když jsme opustili Egyptskou zemi česneku, skrze posvěcení a byli jsme pokřtěni do této zaslíbené země... Protože zaslíbením Božím je Duch svatý. Efezským 4:30 říká: „A nezarmucujte Božího svatého Ducha, jímž jste byli zapečetěni ke dni vykoupení.“ Potom, když měl Bůh předurčenou církev, řekl... Všichni lidé, a budou jich milióny krát milióny, oni budou kráčet velice nábožně, ale budou svedeni. Svedeni nebudou jediné ti, kteří dojdou do zaslíbené země, ti, jejichž jména byla zapsána v Beránkově knize života od založení světa. Oni vešli do zaslíbené země a budou se z ní radovat.

111 Spousta lidí se bojí toho, že se budou směšně chovat. Mnoho lidí se bojí toho, že vás Duch svatý přinutí dělat něco, za co se budete před lidmi stydět. Mnoho lidí se stále bojí, že budou plakat a že je uvidí, jak pláčou jejich miláček, nebo jejich maminka nebo váš soused nebo, že vás uvidí váš šéf.

2. Samuelova 6:14, 16, 20

112 Dovolte mi, abych vám vyprávěl o jednom muži, co se mu jednou přihodilo, než skončím. Byl jeden muž, který se jmenoval David. A Boží truhla se nacházela dole ve Filistinské zemi a ona se vracela a byla tažena na voze — táhl ji starý vůl, a když David uviděl tu vracející se Truhlu (on měl na sobě takové krátké roucho) a on vyběhl, vykopával nohama do vzduchu a vykřikoval a poskakoval a tančil. On, jako král Izraele! A jeho žena vyhlédla z okna a uviděla, jak se nepatřičně chová, a pohrdla jím. Proč? Ona si asi řekla: „To je idiot! Podívejte se na něj, co tam dělá? Jak vyskakuje vysoko do vzduchu a poskakuje kolem dokola a takhle se chová. On se musel zbláznit.“ A když se večer vrátil, řekla mu asi tato slova: „Ty jsi mi dneska udělal ostudu. Vždyť jsi král, můj manžel, cos tam tak vyváděl, jak ses to choval!“

2. Samuelova 6:21

113 David řekl: „Zítřka to budu dělat ještě mnohem lépe, než jsem to dělal dnes. Ó, jistě!“ A řekl: „Copak nevíš, že jsem tančil Hospodinu?“ To byl ten, který přešel na druhou stranu. On se nacházel v zemi zaslíbení, on zavrhl všechnu samolibost a špínu tohoto světa. On se prostě radoval a uvědomoval si, že se Truhla vracela do jeho města.

114 Ach, ó, řeknu vám: někteří lidé se bojí přijmout Ducha svatého, oni mají strach, že by mluvili v jiných jazycích. Oni se bojí, že by někdo řekl: „No, to je jeden z těch jazykových mužů.“ Oni se bojí přijít do sboru, aby byli pokřtěni ve jménu Ježíše Krista, protože se za tyto věci stydí. Och!

115 Někdo řekl, že budu muset stáhnout své pásky, protože jsem kázal o křtu ve jménu Ježíše Krista. Já je nestáhnou. Já jich nahrávám ještě více! Je to tak, nahrávám více! To je v Bibli. Jestli se jim nelíbí to, co jsme včera udělali, sledujte, co uděláme zítra! To je ta potřebná věc. Rozumíte? Prostě jít dál. A to nemá konce, protože to je od Pána. To je Bůh.

Skutky 13:22

116 A víte, co udělal Bůh? Bůh pohleděl z nebe a řekl: „Davide, ty jsi muž podle mého srdce.“ David se nestyděl. On byl Hospodinovým služebníkem. On miloval Hospodina. A on byl velice šťastný, oplýval takovou radostí, že vůbec neuvažoval o nějaké lidské prestiži.

2. Korintským 5:17; Kolossenským 3:3

117 Vidíte, jak jsem řekl ve svém ranním kázání, my se častokrát obáváme, že raději chceme... aby nás vyučoval Saul. My raději chceme nějakého Saula ze semináře, aby nám vysvětlil, jak máme plnit své náboženské povinnosti a co musíme dělat. Ale tohle se nachází po druhé straně Jordánu. Na této straně nás vede Duch svatý. Zde na této straně jste již z břechky venku. Tady se už nestaráte, co si oni myslí. Zde na této straně jste už mrtví a váš život je skrytý v Kristu skrze... a zapečetěn Duchem svatým. Vy se nestaráte o nic. Vy žijete v Kanaánu. Vy už dokážete snést dobré zrna. Jste novým stvořením v Kristu Ježíši. Směřujete do zaslíbené země.

118 Vzpomínám si, jak jsem tam kdysi stál, bratře Collinsi, asi před třiceti lety, když tato modlitebna ještě nebyla postavena. To bylo malé stanové shromáždění umístěné zde na rohu, moje první shromáždění. Kázal jsem tehdy to stejné Evangelium, ty stejné věci: ta nevyzpytatelná Kristova bohatství, vodní křest ve jménu Ježíše Krista, víru, že každé slovo je pravdivé, křest Duchem svatým, Boží uzdravování Boží mocí, přesně tak, jak to kážu teď. Nikdy jsem se od toho neodchýlil ani o jednu píď. Bůh mi zjevil více těchto věcí tak, jak On je zjevuje a já je přináším pouze dál. On nevzal nic z toho, co bylo; On prostě jenom k těmto věcem přidává víc.

119 Já jsem stál tam dole, když asi pět set lidí stálo na březích a zpívalo: „Na vzbouřeném břehu Jordánu stojím a vrhám svůj

toužebný pohled na šťastnou a krásnou Kanaánskou zemi, kde leží mé vlastnictví. Kdy dosáhnu těch léčivých břehů a budu na věky požehnan, když toho dosáhnu a budu v Otcově náručí... odpočinu na věky.“ Když začali tuto píseň zpívat, vzal jsem jednoho chlapce do řeky, abych ho tam pokřtil ve jménu Pána Ježíše. A řekl jsem: „Nebeský Otče, tak jak přináším tohoto chlapce k Tobě na základě jeho vyznání...“ Já sám jsem byl pouhým chlapcem. Mám z této události doma fotografie. Řekl jsem: „Zatímco já ho křtím vodou, Pane, na základě jeho vyznání ve jménu Ježíše Krista, Syna Božího, Ty ho naplň Duchem svatým.“ A přibližně v té chvíli něco začalo vířit a tento vír sestupoval dolů; ta jasná Jitřní hvězda se tam zastavila. Tam stálo to světlo, které vidíte na fotografii. Tam se to zastavilo.

¹²⁰ Ta zpráva obletěla celý svět, až nahoru do Kanady a kolem dokola. Oni říkali: „Mystické světlo se při křtu ukázalo nad místním baptistickým kazatelem.“

¹²¹ Před několika dny mě přišel navštívit dr. Lamsa; on o těch věcech nebyl vůbec informován a přinesl mi takový obrázek, který má bratr teď u sebe. Máš ten obrázek? Máš u sebe tu Bibli, která tam ležela, je to ve tvé knize? Dobře. To byla fotografie starodávného židovského symbolu Boha, přesně takového, jaký existoval za Jobových dnů, ještě předtím, než byla napsána Bible. Bůh ve svých třech attributech, ne jako tři bohové — jeden Bůh ve třech attributech — Otec, Syn a Duch svatý, tři úřady, ve kterých Bůh působil. Ne tři bohové; nýbrž tři atributy. A tam to bylo. Když tento význačný muž, dr. Lamsa, překladatel Lamsovy Bible, když on toho rána řekl... když jsem mu to vyprávěl, zeptal jsem se ho: „Co je to za znak?“

¹²² On řekl: „To je starodávný hebrejský znak Boha. Bůh, jeden Bůh ve třech attributech.“

Zeptal jsem se: „Takový, jako Otec, Syn a Duch svatý?“

¹²³ On se pozastavil, položil svůj šálek s kávou a podíval se na mě. (Gene, mám tušení, že vy jste tam byli, Leo.) On řekl: „Ty tomu tak věříš?“

Odpověděl jsem: „Z celého svého srdce.“

¹²⁴ On řekl: „Včera večer, když jsem stál ve tvém shromáždění, bratře Branham a sledoval jsem to rozpoznávání, nikdy předtím jsem nic takového v Americe nebo ve své zemi neviděl.“ On řekl: „Tito Američané, oni ani neví, co to je Bible. Oni znají pouze své denominace. Oni neví, na čem stojí.“ On řekl: „Oni prostě neví nic.“ A

řekl: „Ale když jsem tam stál včera večer, řekl jsem... (No, řekl jsem, Gene, říkám to s naprostou úctou a láskou.)“ On řekl: „Řekl jsem si, to musí být prorok.“ Ale když teď vidím, že věříš, že Otec, Syn a Duch svatý, že to nejsou tři bohové, ale tři atributy, pak jistě vím, že jsi Boží prorok, jinak by ti to takovým způsobem nebylo zjeveno.“ On řekl: „To je dokonalý symbol.“ Řekl: „Já jsem nikdy...“ Řekl: „Nepatříš náhodou k Jednotářům?“

125 Odpověděl jsem: „Ne, pane. Nejsem jednotář. Já věřím v Boha, všemohoucího Boha a ve tři atributy, které jsou Jeho třemi úřady, ve kterých tento jediný Bůh přebývá.“

126 On řekl: „Ať je požehnáno tvé srdce!“ On řekl: „Jednoho dne bude na zemi za tuto věc prolita tvá krev,“ ale řekl, „proroci vždycky umírají pro svou věc.“

127 Řekl jsem: „Ať se tedy tak stane, bude-li se to líbit mému Pánu.“ To je překlad Lamsovy Bible.

128 Ó, to je tak pravdivé. Kolikrát jsem to opakoval této církvi, jak Samuel předtím, než vybral Saula, řekl... Předtím než odejdeš a připojíš se k nějaké denominaci a necháš se úplně svázat nějakým druhem náboženství, proč se nenecháš v této věci vést Duchem svatým? Proč nepřijmeš Boha za svého vůdce a nedovolíš mu, aby ti požehnal, a nezapomeneš na svou denominaci? No, já tím nechci říct, že nemáte náležet k žádné denominační církvi. Můžete patřit, ke kterékoliv chcete. To záleží na vás. Ale říkám ti to jako jednotlivci, dovol Duchu svatému, aby tě vedl. Čtete Bibli. A dělejte to, co vám Bible říká, dělejte to. Bůh vám žehnej.

129 A teď, už dlouho jsem čekal. Jsem zvědav, jestli je tu někdo, kdo by chtěl projít modlitební řadou, abychom se za něj modlili. Pokud ano, zvedněte ruce. Pouze jedna, dvě, tři osoby. Dobře. Pojdte sem a postavte se tady, pokud to chcete právě teď v této chvíli, a my se budeme modlit. A pak... Nechci, abyste již odcházeli. Chtěl bych zde něco oficiálně udělat, krátce předtím, než skončíme.

Job 14:1

130 Kdo z vás rád studuje knihu ke Galatským? Nebo, mínil jsem Efezským. No, ve středu večer bychom se rádi dostali k této pečeti. A v následující neděli ráno budeme pokračovat o umístění církve na pozici. Ó, a když, možná se k tomu dostaneme už tuto nadcházející středu večer; a pro vás zdejší lidi z Jeffersonville: představíme umístění církve na pozici, kam patří, jednoho každého tak, jak jsme

byli povoláni adopcí. Bůh nás přijal adopcí do synovství. My jsme syny díky narození, adoptovanými a postavenými na pozici Duchem svatým. Podívejte! Oni všichni byli Hebrejci, oni všichni přešli na druhou stranu řeky, ale Jozue rozdělil tuto zem a dal každému jednomu část země podle toho, jak to bylo vyřčeno jeho maminkou při narození, kde jí to bylo sděleno Duchem svatým.

1. Mojžíšova 49:1, 2

131 A podívejte se na Jákoba, když umíral, ten slepý prorok. Jak si natáhl nohy na lůžko a řekl: „Pojďte sem, synové Jákobovi a já vám řeknu, kde se budete nacházet v tom posledním dnu.“ Sláva! Och, já vím, že to může připadat podivné, stejně tak lidé můžou připadat podivní, ale, ó, kdybyste jen poznali tu jistotu, ten plamen v srdci. „Pojďte sem a já vám řeknu, kde se budete nacházet v tom posledním dnu.“ A já mohu vzít to stejné místo Písma a mohu vzít mapu té země, kde se Židé usadili v dnešní době a dokázat vám, že se nacházejí přesně na tom stejném místě, jak jim to předpověděl Jákob, že by měli v tom posledním dnu být. Oni tam nikdy nebyli, dokud se nezačali vracet... počínaje sedmým květnem 1946, toho večera se mi tam zjevil anděl Páně a řekl mi ohledně toho pověření. A mohu vám ukázat, že když se vrátili do této nové země, přišli přesně do toho místa, o kterém jim Jákob řekl, že se tam budou nacházet. A oni tam jsou usazeni dnes. Ó, ó, ach, ó! Jsme o jeden den blíž domova, a to je vše.

132 Drazí lidé, kteří jste nemocní, jinak byste nestáli na tomto místě. Já jsem vaším bratrem. Mám Boží pověření, abych se modlil za nemocné. Ne, že bych... že bych měl moc uzdravovat. Nikoliv. Ale mám moc modlitby. A dnes ráno jsem řekl, že David neměl nic kromě malého praku a on řekl: „Vím, co udělám, když Boží moc na tom spočine.“ Rozumíte? Já mám pouze malou modlitbu, kterou mohu za vás obětovat a moje ruce, které mohu na vás vložit, ale já vím, co vykoná víra v Boha. Ona to udělala pro jiné, ona to udělá i pro vás. A vy teď věřte, když budete přistupovat trochu blíž k tomuto místu.

133 Uvažuji, jestli teď nemám poprosit mého bratra, aby sem přišel a pomazal je olejem, aby to bylo účinnější. Uděláš to, bratře Neville? A poprosím shromáždění, jestli by nesklonilo hlavy k modlitbě.

134 No, vzpomeňte si, jak jsem byl minulý týden nemocný z toho ricinového oleje; dal bych všechno za to, aby někdo přišel a vložil na mě ruce. Kdybych měl někoho, kdo by mohl přijít, koho Bůh požehnal a podpořil, já bych si toho velice vážil. Vy to teď všichni pocítujete tak, jak jsem to pocítoval tehdy já. Vy to teď pocítujete tak, jak já bych to

rád pocítil, kdyby někdo přišel a udělal to pro mne. Nedej Bože, abych se někdy vyhýbal své povinnosti. Dovol mi vždy, i když jsem unavený, i když jsem už vyčerpaný, i když sotva hýbu nohama, dovol mi jít, protože se určitě setkám s každým z vás, znovu v té zemi na druhé straně.

135 Pak vy, staré ženy, staří muži, shrbení, s prošedivělými, vypadávajícími vlasy, kteří se rozpadáte na kusy jako růže, která rozevřela své poupě a teď ztrácí okvětní lístky, které padají na zem. I vy se rozpadáte na kusy, že ano? Je to tak. A jediná věc, proč chcete zůstat pohromadě je, abyste vyzařovali Boží slávu. A tak, když se vás zmocnil nepřítel a doběhl vás, já vycházím proti němu s Božím prakem, s vírou, s darem, který mi Bůh dal. A hle, zde je to, co jsem řekl, abyste tomu tak mohli porozumět. Řekl jsem: „Kdyby sem přišel Petr nebo některý z nich.“ Neříkejte to... nemusíte se za mě modlit. Pouze přijďte takto a řekněte, jak bylo řečeno té ženě: „Jsi sestra ta-a-ta?“ (Jak se jmenuješ? Sestra Howardová.) Říkám: „Ty jsi sestra Howardová. Ty jsi věřící, sestro Howardová? Věříš... jsi věřící. Tedy, podívej se, máš právo ke všem požehnáním vykoupení.“ A já bych řekl: „Sestro Howardová, všechno bude v pořádku, můžeš odejít.“ Ó, jak... řekl jsem: „Kdybych zakřičel, já bych volal.“ Řekl bych: „Pane, to tak musí být. To tak prostě musí být.“

136 A já si pomyslel: „Co když lidé uvažují stejným způsobem, když přicházím, abych se za ně modlil?“ Co to tedy je... Rozumíte, co tím myslím?

137 A častokrát jsem stál, bral jsem lidi a říkal: „Ó, vzácná sestro, uvěříš tomu? Och, budeš tomu věřit? Pane, ó, Bože, dej, aby tomu věřili. Udělej, aby tomu uvěřili. Och, prosím, přijmete to teď?“ To není to. Já jsem od toho odstoupil. Já jsem od toho upustil.

Já prostě říkám: „Sestro Howardová, jsi věřící?“

„Ano, jsem.“

138 „Dobře, sestro Howardová, pokud jsi věřící, pak jsi dědicem všeho, co Bůh má.“ Uchopím ji za ruku. Rozumíte, já tomu věřím. Kontaktuji se se sestrou Howardovou vložím svých rukou na ni. Ježíš nikdy neřekl: „Modlete se za ně“; On pouze řekl, vkládejte na ně ruce. Je to tak. A pak ona obdrží uzdravení. Ona může říct: „Všechno bude dobré.“ Sestro Howardová, jdi tedy domů. Všechno bude v pořádku. Bůh ti požehnej.

139 Ty jsi sestra...? Sestra Hamptonová, ty jsi věřící, že ano? Ty jsi

dědicem všeho, co On má. Bůh buď s tebou sestro Hamptonová, jdi ve víře, můžeš jít domů a být teď zdráva. Ježíš Kristus tě uzdravil. Amen. Ty jsi sestra... Slaughterová. Bratře Jacku... Ty jsi ta žena, za kterou jsme se modlili onehdy tam v té nemocnici. Ty jsi tedy potom věřící, sestro Slaughterová. A dědicem všeho toho, co máme. Sestro Slaughterová, přijmi to, zač prosíš a uzdrav se. Nechť ti to je Bohem dáno. Bratře Gene, věříš, že tě Bůh uzdraví? Ať ti Pán Bůh dá, Gene, přesně to, zač prosíš.

Teď vím, kdo jsi. Dobře. Ty jsi evangelistkou, sestro. Já tě znám. A to je zde tvůj manžel, to je ten, za kterého jsem se onehdy modlil po telefonu. Vždycky na to budu pamatovat. On nemohl přijít do shromáždění v Tulse. Přišel do shromáždění a Pán ho uzdravil a poslal ho do shromáždění. Ty tady stojíš v zastoupení pro někoho jiného, je to velice křesťanský postoj, sestro. Podívej, On byl také v zastoupení pro nás všechny a zaujal naše místo. Ty jsi věřící a máš právo na všechno, co Bůh zaslíbil. Já jsem Jeho služebník a skrze jméno Ježíše Krista ti dávám to, zač prosíš...

¹⁴⁰ Pojd', bratře Bille, Bůh ti požehnej. On byl k tobě opravdu dobrý. Ty jsi věřící, vím, že jím jsi. A já věřím, že Bůh ti dá všechno, zač Ho poprosíš, protože jsi věřící. A jakožto Jeho služebník pro vás, můj bratře, ve jménu Ježíše Krista ti dávám touhu tvého srdce. Teď jdi a přijmi to. Bůh ti žehnej.

Sestro Bruceová, já tě znám. Ta obyčejná ošetřovatelka opatrovala mne i vás. Ona měla ve zvyku přicházet do motelu J, J, Twin J. nebo tak nějak, ty přicházíš v zastoupení jiných. A jakou máš potřebu, za kterou máme poprosit Otce? Dnes večer pro tebe... Tedy, nepřítel tě dostal mimo dosah lékařské pomoci, ale já jdu proti němu s prakem a ve jménu Ježíše Krista, mířím tím prakem na šípy, do těch ledvinových kamenů, které se dostaly do ledvin a zablokovaly jejich činnost a přivádím tě zpět... (Vidíte?), no a žehnám ti skrze Ježíše Krista. Amen.

¹⁴¹ A... jméno našeho Otce, pane. Jste věřící? Máte bolesti v boku, dole a na levé straně... Věříte, pane, že Bůh to dá? To je Jeho služebník. Pane, tato ruka možná odpracovala mnoho těžkých pracovních dnů a on sem přišel za jistým účelem, aby bylo něco uděláno, dej mu prosbu jeho srdce, Otče, zatímco se modlím v Ježíšově jménu, abys to udělal. Amen. Nepochybujte o tom. Ty bolesti se zastaví a od zdola už na to nebudete trpět. Budete v pořádku. Bůh ti žehnej, bratře...

Ty jsi věřící, že ano? Jsi věřící. Jsi tedy dědicem všech těchto

zaslíbení. Díky Ti Otče, já přivádím tuto moji sestru do řady... do samého středu terče a osvobozuji ji z tohoto nepřítelova sevření, ve jménu Ježíše Krista, amen. Je to přesně tak, jak se to stane.

Ty nechceš operaci. Ó, Pane, zatímco tato mladá žena zde stojí, ona je ještě v rozkvětu svého mládí, já se za ni modlím, aby ta plíce, která by musela být odňata a ona by zůstala shrbená do konce svého života. Ty jsi naším Otcem a já mířím ohněm modlitby přímo na ni, Pane, přímo na tuto plíci. Vysílám tuto modlitbu ve jménu Ježíše Krista. Ať se stane jako... ve jménu Ježíše Krista... Amen.

¹⁴¹ Jsi křesťanka, sestro Dirdová... s hlavou odvrácenou ode mne... Ty jsi věřící a dědičkou všech Božích zaslíbení, sestro Dirdová. Pane, já Ti ji předkládám pomocí toho praku, který jsi mi dal. Tak jak jsi dal prak Davidovi, aby hlídal ovce svého otce; a když přišel nepřítel a chtěl se zmocnit nějaké ovce, on se nebál. On prostě sáhl po tomto malém praku a běžel za těmi lvy a medvědy a přivedl tu ovci zpět. Toto je modlitba víry. Ty jsi mi řekl, že jestli přiměji lidi, aby věřili, a budu upřímný... přináším sestru Dirdovou dnes večer zpět. Vytrhl jsem ji z rukou nepřítelů, ona je Tvou ovčí. Já ji přináším zpět, do Otcova ovčince, ve jménu Ježíše Krista. Amen.

Sestra Loweová, vysoký krevní tlak... a ty jsi věřící, že ano (?), sestro Loweová. Jsi dědičkou všech těchto zaslíbení? Potom, Bože, Otče, mířím tuto modlitbu, dnes večer, jako z Božího praku, na tento vysoký krevní tlak sestry Loweové. Ať napodruhé, když její krevní tlak bude změřen lékařem, ať se na ni podívá a řekne: „Teď je to v normálu.“ A ona bude vědět, kdo to udělal. Ve jménu Ježíše Krista jí to dávám, amen.

¹⁴² Ano, tak velice bych si přál, aby tu můj tatínek mohl být dnes večer, abych se mohl za něj právě teď modlit. A udělám to i pro tvého *tatínka*. Chápu to.

Nebeský Otče, ten muž, který zplodil tohoto chlapce, a on se dnes večer díky němu nachází zde na zemi. A jeho vlastní syn si žádá, aby jeho otec byl přiveden zpět a opustil ten veliký svět hříchu, z alkoholismu. Ó, Pane, já posílám tuto modlitbu spolu s vírou a mocí a se vším, co mohu vystřelit tím malým kamínkem, ve jménu Pána Ježíše, střelím na ďábla, který způsobil, že... jednou... a ať on přijde bezpečně do ovčince v Ježíšově jménu, amen. Amen.

I ty máš také touhu? Chceš vstoupit do této země, kde se nacházejí všechna zaslíbení? Teď, Pane, ten chlapec se nachází na druhé straně

řeky, on se utábořil na druhé straně Jordánu, který je rozvodněn a nemá žádnou možnost, jak by přešel, jestli Ty pro něj neotevřeš cestu, jakou jsi udělal pro Jozueho a pro Izrael. A Otče, prosím Tě, jako Tvůj služebník, dovol našemu vzácnému bratru, ó Bože, dovol mu vejít do zaslíbené země, do toho zaslíbení, které je na druhé straně, jak jsem byl já přenesen toho večera... Dej mi to privilegium, abych ho mohl uchopit a obejmout svou paží v té druhé zemi a říct: „Moji vzácní bratři,“ uděl to, Pane. Dej, aby přijal zaslíbení Boží, Ducha svatého, amen.

¹⁴³ Ó, Pane, to je můj vzácný bratr. Tato ruka byla ke mně tak laskavá, ona se za mě stavěla nespočetné hodiny. On věří a má víru. A teď se ho nepřítel snaží dostat, mého přítele, cukr... A on si myslí, že může uchopit toho chlapce, ale já jdu za ním, jdu, abych přivedl zpět to, co patří Tobě, Pane. A strélím kámen, tou přesně namířenou vírou, ve jménu Ježíše Krista a shledávám, že cukrovka, kterou má... přived' zpět svou ovečku do ovčince, Otče, v Ježíšově jménu, amen.

Žláza... Ó, Pane, ale naše sestra ví, že tato nadváha je, jak říkají lékaři, je věc, která zabíjí. Podle tabulky pojišťovny, každý kilogram nadváhy nás stojí jeden rok života. A ona chce žít ke cti a slávě Boží. A neexistuje žádný lékař, Otče, Bože, který by to byl schopen udělat, pouze Tvá ruka. A sestra Bellová je velice věrná, ona byla laskavá a ohleduplná... ona procházela mnohými hlubokými zkouškami, já jdu za ní dnes večer, Pane. Jdu čelit tam tomu nepříteli, mířím s naprostou přesností, jak jsem to jen schopen udělat, ve jménu Ježíše Krista a vrhám ten kámen víry po nepříteli, který se jí zmocnil. A ať on je jím rozdrčen. Ať od ní uteče a ať je uschopněna k uzdravení a přivedena do stínu zelených pastvin a k tichým vodám skrze Ježíše Krista, amen. Jistě se to stane, sestro Bellová. Prostě o tom nepochybuj.

¹⁴⁴ Sestra Spencerová (Nějaká sestra vydává svědectví) Já určité sestro... Bůh ti žehnej. Amen... Ti milé spasení... Ano, pánové, já o tom všem vím. Všichni si to nárokujeme, sestro Spencerová a víme, jak ona a bratr Jesse procházejí skrze... jestli přicházet zde do sboru. Když přejdu na druhou stranu, oni se nebudou takhle šourat, oni budou mladí. Ó, bratře Jesse... všechno, víte, jak právě — právě přejít tu malou... tam daleko, změníš se na to milé, mladé děvče a bratr Jesse opět na mladého chlapce. Bůh vám to zaslíbil.

No, pohled'. Chtěl bych tě jen trochu poučit, jelikož shledávám, že ty jsi tím posledním. Chtěl bych... protože vím, že je to tvůj malý syn Charlie. Ty si přeješ, abychom se modlili...

Skutky 16:26-31

¹⁴⁵ Chtěl bych říci tuto jednu věc. Četli jste už někdy v Písmu, kde o tom říká Bible? Pavel řekl římskému setníkovi, (slyšíte mě všichni dobře?) řekl tomu Římanovi, když on vytasil meč, aby se zabil, ve Filipi, když byl ve vězení: „A náhle nastalo tak veliké zemětřesení, že zatřáslo vězením. Oni řekli: ‚Věř v Pána Ježíše Krista a budeš spasen ty i tvůj dům.‘“ Už jste o tom slyšeli? „Ty a tvůj dům...“

No, podívejte se. Jestliže máte dostatek víry pro spasení sebe sama, nemůžete mít dostatek víry i pro vaše dítě? Bůh nějakým způsobem... A Pane, modlím se za sestru Spencerovou a za bratra Spencera dnes večer, za to dítě, za ně a jejich děti, aby všichni byli v té slavné, šťastné zemi, kde už více nebudou nemoci a stárí, kde nebude ani žal ani zklamání, a celý tento krátký život, když povadne do noční můry, on pomine. Ať to přijmou, a všechny jejich děti a její manžel a všichni milovaní a také všichni, kdo ji milují a všichni koho ona miluje, ať tam jsou s ní, v Ježíšově jménu. Bůh ti požehnej, sestro. Osmdesát dva let, ty jsi již vyčerpaná... Stejně tak, jak se rozpadá tento svět, sestro Spencerová.

¹⁴⁶ Dobře, teď jste už všichni připraveni, abyste si šli odpočinout. Vidíte... po celou dobu... jen uchovejte vaši víru v Něho... když překročíte na... A tak jistě jak to, že stojím zde na tomto... dnes večer, sestro Spencerová, Jeho milostí, já se uvidím s tebou a s Jessem tam daleko na druhé straně hranice, kde budete mladí a svobodní. Budete všichni běhat a hlasitě volat: „Můj bratře, můj bratře,“ já se s tebou setkám.

To jsou její nervy. Otče, Bože, ta dívka se zhroutila a ona musí docílit... jak jenom... co překáží, ale já jdu dnes večer za ní, přicházím k Tobě, Otče, přicházím a prosím, abys namířil tu střelu, kterou vystřelím, kéž by byla přesně namířena, přesně do středu nitkového kříže³, na jeho... Ať tato modlitba ve jménu Ježíše Krista udeří tu nervozitu a rozdrť ji na kusy a přivede tuto ovci zpět na Boží pastvu. Amen. To musí být právě teď, miláčku... Bože nebes, dej, aby jejich šest dětí, pro které si žádá spasení... Ona slyšela to svědectví bratra Daltona, jeho milovaných dcer. Ona si žádá svých šest dětí, Otče. Ať je má. Ať se s ní setkají tam v té zemi, kde neexistuje žádná noc, kde jsou bezpečně chráněni, a ve skryši skrze krev Ježíše Krista, amen. Ať se ti to dostane, sestro. Modlím se za to.

³ Angl. V nebeských místech

¹⁴⁷ Já věřím... Zde není téměř žádná pomoc: Oni mu dávají nějakou látku, která vypadá — něco jako aceton, to je... oni tomu říkají *kortison* a ono to zabijí vaše myšlenkové pochody a ničí tvoji krev tak... ale to... vidíte, že ta artritida je jako lev, která se zmocní ovce a snaží se ji odtáhnout pryč. No, a co způsobí prak? Ó! Veliký řvoucí lev s ovečkou. A on si rád pochutná na ovci, a tak se snaží tuto ovci odtáhnout. Ale David vzal prak a pustil se za ním. Vidíte? Teď sledujte. On měl pět kamenů. V-i-r-a! Jeho prak byl v této ruce: J-e-ž-í-š. On je smrtelným zásahem. Něco se musí stát. Pojďme, jděme za touto artritidou dnes večer s modlitbou a ať ti to Bůh dá.

Ona chce být pokřtěna ve jménu... Přeješ si, aby ona byla pokřtěna... Děkuji, sestro, ne proto, že by to bylo tímto způsobem, protože to je ta cesta... to není protože... No, kdyby v Bibli bylo řečeno na Otce, Syna a Ducha svatého, pak bych tomu věřil a přidržel bych se toho. Rozumíš? Nechci být někým odlišným, já — já, já bych si přál... já bych nechtěl, budu se z toho zodpovídat. Rozumíte? A proto musím tyto věci mluvit ve shodě s tím, jak je to řečeno zde. Ne, abych se odlišoval, ale abych byl upřímný.

Skutky 2:38; Skutky 19:3-5

¹⁴⁸ Nyní, Otče, my jdeme za jejími milovanými. Ona má artritidu a rovněž si přeje zde být pokřtěna ve jménu Pána Ježíše Krista, protože to je vchod, který tuto bránu otevírá. To je právě to místo, kde Jozue otevřel jedinou cestu, kterou mohli projít do zaslíbené země. Tam nebyla otevřena dvě nebo tři místa, pouze jedno.

Petr o Letnicích, když byla církev poprvé inaugurována⁴, otevřel cestu. On řekl: „Čiňte pokání a ať se každý z vás pokřtí ve jménu Ježíše Krista“ a oni se nikdy od této cesty neodchýlili. Jeden každý jí procházel do zaslíbené země. A někteří z nich, kteří se pokoušeli projít na druhou stranu nějakým jiným brodem, Pavel jim řekl: „Jak jste byli pokřtěni? Na kterém místě jste se pokoušeli dostat na druhou stranu?“ A oni řekli: „Tam, kde to viděl Jan.“ On řekl: „Dobře, Jan poukázal pouze k tomuto času a k tomuto místu.“ A když to uslyšeli, byli pokřtěni ve správném brodu a pak přešli na druhou stranu do... duchovního života. Dej to naší sestře a jejím milovaným ve jménu Ježíše Krista. Amen.

¹⁴⁹ Bratr Lyle, ó... ano... to a vidění, které On dal... i když je to už za námi, Bůh ti žehnej. Bratře, ty jsi teď na cestě do zaslíbené země...

⁴ Uvádět slavnostně v úřad, pověření; (Slovník spis. Češtiny.)

Kolik z vás si vzpomíná, jak předtím, než mi bylo dáno potvrzení do této služby, jak jsme byli spolu jednoho dne s tímto mužem rybařit na jezeru? A já jsem chytil malé rybky a Duch svatý na mě sestoupil. Tam byl... Tam byl velký muž, on byl svědkem Jehovovým. Jeho bratr je někde tady, Banks Wood. On tu někde je, je to můj soused. To je Lyle. A tito lidé byli svědkové Jehovovi. A oni řekli, když jsme jednou rybařili, poté, když se tento chlapec obrátil, řekl jsem mu něco, co v jeho životě mělo určitý význam a všechno, co se stalo a co s tím souviselo, o čem mi on vyprávěl a co bylo z jeho života odstraněno. Je to tak. Sláva Pánu. To je naprostá pravda. Jeho otec byl tím, který předčítal. Je tady uvnitř v budově? A on se svou manželkou byli pokřtěni a vydali svědectví o jménu Ježíše Krista, zde v tomto bazénu. A tento muž seděl za ním, moji bratři.

150 Banksi, kde jsi? Jsi tady uvnitř? Je tam v rohu vzadu. Ano. My jsme rybařili. A bratr, můj malý chlapec zabil... Myslel jsem si, že zabil před několika dny kotě. Stará kočka měla hromádku koťat a on jedno vzal a upadlo mu na zem, a já jsem si pomyslel... řekl jsem: „Pán se chystá vzbudit z mrtvých život nějakého malého stvoření,“ to bylo den předtím. Souhlasí to Lyle? My jsme tam stáli v tom chladném počasí a já jsem řekl: „Tak praví Pán.“

A lovili jsme celou noc a nechytli jsme nic. Na druhý den ráno jsme znovu rybařili v takové malé zátoce a chytili jsme střevli; je to taková malinká rybka. A bratr Lyle používal takový dlouhý prut a on dovolil té malé střevli spolknout velký háček, který měl na vlasci. A když ho vytahoval, ona ho celý spolkla a ten velký háček byl až v břiše rybky. A když ho vytahoval, tak vytrhnul z té malé rybky vnitřnosti a všechno ostatní; aby dostal ten háček, on to prostě vytrhl, protože ten velký háček se zachytil až ve vnitřnostech. A když to udělal, hodil rybku zpět do vody, ona se několikrát zachvěla, čtyřikrát či pětkrát a bylo po ní, protože její vnitřnosti a žábra byly vyhřeznuty z jejich úst. A ona byla asi půl hodiny unášena po hladině, až ji proud odnesl do křoví. §

Matouš 17:4; Marek 9:5

151 A jak jsem tam seděl a chytil ryby; najednou sestoupil Duch svatý, a řekl: „Promluv k té rybce.“ Řekl jsem: „Malá rybko, Ježíš Kristus ti znovu vrací život.“ A ta malinká rybka, která ležela mrtvá na vodě, se otočila do správné polohy a najednou „prस्क,“ a už ji nebylo.

Bratr Lyle, bratr Wood, oni jsou tu. Bratr Lyle řekl: „Bratře Branhamo, to bylo kvůli mně, protože já jsem řekl této malé...“ řekl, „neměl jsem...“ řekl, že když vytrhl její vnitřnosti a hodil ji tam, řekl:

„Spolkla jsi svoje poslední malá děvenko,“ něco takového. Odhodil ji a řekl: „To jsem myslel; to bylo kvůli mně.“ Odpověděl jsem mu: „Ne, bratře Lyle, to nebylo kvůli tomu.“

Bratr Banks, který byl vzadu, řekl: „Kolik lidí v tomto světě, kolik tisíců, by si přálo stát tam, kde jsme právě stáli a uvidět tuto Boží moc, jak sestoupila a předvedla něco takového.“ Jinými slovy: On je jako... Tuším, že všichni jsme pocítili to, co pocítil Petr: „Je nám tu dobře, postavme tu tři stánky.“ Je to tak.

¹⁵² No, bratře Lyle, ty jsi teď pomazán Duchem svatým, opustil jsi Egypt, tu zemi hrnců s česnekem a špinu světa jsi zanechal za sebou. Teď stojíš na břehu Jordánu, po druhé straně; ať tě Bůh převede.

Všemohoucí Bože, on je tu, jako Tvoje trofej. On by se určitě nacházel v hrozném zmatku, Pane, ale moje srdce šlo za ním, naše modlitby zasáhly ten velice mrazivý závan z hlubin, protože to, co jej drželo, jej teď opustilo. Bylo to rozbito a on teď přichází k Jordánu. Převeď ho do zaslíbené země, Pane, a zapečeť ho mezi tento lid, který v onom slavném dni, když se setkáme tam v dálce, ať pocítím to teplo jeho paží s výkřikem: „Můj vzácný bratře.“ A já vím... Přiveď Bankse spolu s ním, Pane, uděláš to? Tatínka, maminku a všechny ostatní, sestru, a celou tuto velikou rodinu. Dej, abychom se setkali tam nahoře, Pane, a ať každý z nich je naplněn Duchem svatým, prosím o to v Ježíšově jménu, amen. Bratře, ty to obdržíš. Bůh ti žehnej, bratře. Ano, bratře...

¹⁵³ Někdo umírá, víme to z dálkového meziměstského telefonátu, přenechám tuto bohoslužbu, bratrovi Neville, zatímco... (Bratr Neville, promlouvá a vede shromáždění k závěrečné modlitbě. Bratr Branham se vrací za kazatelnu a říká.)

Nějaký mladý kazatel padl mrtev za kazatelnou... a tak jsme poslali kámen víry... dej dnes večer... Byl to vzácný muž a tak posílám za ním svoji modlitbu ve jménu Ježíše Krista... To byla hodina, ve které jeho puls... ustal... jeho puls... jeho oči zapadly hluboko do očních důlků... On se zhroutil na kazatelnou... Je to stále otevřeno? Můžete mi ještě věnovat pozornost... Mladý evangelista, kazatel, tady v Indianě, on kázal a padl mrtev za kazatelnou asi před hodinou; když kázal, přepadl dopředu a zemřel za kazatelnou, významný evangelista, on kázal zde v Indianě. Pastor právě přišel a volal mě. On zemřel při kázání pod pomazáním Ducha svatého. Padl se dopředu, jeho oči se převrátily, jeho dýchání bylo přerušeno, prohlásili jej za mrtvého, ležel mrtvý asi hodinu. A něco jim řeklo, aby zavolali sem do sboru a poprosili mě, abych se modlil. Tak jsem vyslal modlitbu, abych ho přivedl zpět ve

jménu Ježíše Krista. Sjednoťte se teď se mnou ve víře, abychom neminuli terč, ale přivedli ho zpět. Děkuji vám. Bůh Buď s (prázdné místo na pásku) vámi, dokud se znovu ve středu večer neuvidíme. A vy lidé z George a okolí, nashledanou. Bůh buď s vámi, bratře pastore... (bratr Branham promlouvá a modlí se za jiné) ... A já přináším tuto... ve jménu Ježíše Krista, amen... (následující slova jsou nesrozumitelná). To už jsou všichni... (bratr Branham se zdraví s lidmi). Děkuji za tento lístek. Jsem rád, že jsem tě mohl potkat a že jsi tu mohl být... jsem tak rád, že jsem tě... ó, je to v pořádku? (Nesrozumitelná slova.) ... Jsem tak rád, že tě vidím. Jak se máš? Jak se má tvůj bratr? Ano, já... co říkáš? To je skvělé, nádherné. No, oni mají nějaké speciální, zvláštní místo... Byl jsi tu dnes ráno... Dobře. Měl jsem z toho požitek, to je opravdu dobrá sestra... Bůh ti žehnej a tvému muži, a tvým malým dětem. Nashledanou, miláčku. Bůh ti žehnej, miláčku. Děkuji, pane. Děkuji. Těším se, že jste zde byli. Měl jsem požitek, že jsem mohl být s vámi a uctívat spolu s vámi...

